

Põhikohtuasja pooled

Apellatsioonkaebuse esitajad: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, J, S

Vastustajad apellatsioonimenetluses: C, Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Eelotsuse küsimused

1. Kui varjupaigataotluste läbivaatamise eest vastutav asutus on rahvusvahelise kaitse taotluse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/32/EL⁽¹⁾ rahvusvahelise kaitse seisundi andmise ja äravõtmise menetluse ühiste nõuete kohta artikli 46 lõike 6 punkti a tähenduses selge põhjendamata tõttu rahuldamata jätnud ja kui selle peale kohtule esitatud kaebusel ei ole liikmesriigi õiguse kohaselt automaatselt peatavat toimet: kas direktiivi artikli 46 lõiget 8 tuleb sellisel juhul tõlgendada nii, et ainuüksi esialgse õiguskaitse taotluse esitamise tulemusel ei viibi taotleja enam ebaseaduslikult liikmesriigi territooriumil Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/115/EÜ⁽²⁾ ühiste nõuete ja korra kohta liikmesriikides ebaseaduslikult viibivate kolmandate riikide kodanike tagasisaatmisel artikli 3 tähenduses ja kuulub seega Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/33/EL⁽³⁾, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (uuesti sõnastatud), kohaldamisalasse?
2. Kas esimesele küsimusele vastamisel on oluline, et liikmesriigi õigus – arvestades tagasisaatmise keelu põhimõtet – ei näe ette taotleja väljasaatmist enne, kui kohus on taotluse alusel otsustanud, et taotleja ei või jääda liikmesriigi territooriumile kuni rahvusvahelise kaitse taotluse rahuldamata jätmise otsuse peale esitatud kaebuse lahendamiseni?

⁽¹⁾ ELT 2013, L 180, lk 60.

⁽²⁾ ELT 2008, L 348, lk 98.

⁽³⁾ ELT 2013, L 180, lk 96.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Leedu) 25. aprillil 2018 – Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

(Kohtuasi C-285/18)

(2018/C 276/25)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitajad: Kauno miesto savivaldybė, Kauno miesto savivaldybės administracija

Teised menetlusosalised kassatsioonimenetluses: UAB Irgita, UAB Kauno švara

Eelotsuse küsimused

1. Kas käesoleva juhtumi asjaolusid arvestades kuulub hankelepingu sõlmimine sisetehinguna direktiivi 2004/18⁽¹⁾ või direktiivi 2014/24⁽²⁾ kohaldamisalasse, kui vaidlusaluse sisetehingust hankelepingu sõlmimise menetlust, sealhulgas haldusmenetlust alustati ajal, mil direktiiv 2004/18 oli veel kehtiv, kuid leping ise sõlmiti 19. mail 2016, mil direktiiv 2004/18 oli juba kehtetuks tunnistatud?

2. Eeldades, et sisetehingust hankelepingu sõlmimine kuulub direktiivi 2004/18 kohaldamisalasse:

- a) Kas direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti a (sellega piirdumata) tuleb Euroopa Kohtu otsuseid Teckal (C-107/98), Jean Auroux jt (C-220/05), ANAV (C-410/04) ja teisi arvesse võttes mõista ja tõlgendada nii, et sisetehingust hankelepingu sõlmimine kuulub EL õiguse kohaldamisalasse ja et selle mõiste sisu ja kohaldamist ei mõjuta liikmesriikide riigisisene õigus, sealhulgas selliste lepingute sõlmimise piirangud, näiteks tingimus, et hankemenetlust korraldades sõlmitud riigihankelepingud ei suuda tagada osutatavate teenuste kvaliteeti, kättesaadavust ja järjepidevust?
- b) Kas juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, see tähendab kui sisetehingust hankelepingu mõiste kuulub osaliselt või täielikult liikmesriikide õiguse kohaldamisalasse, tuleb direktiivi 2004/18 eespool viidatud sätet tõlgendada nii, et liikmesriikidel on kaalutusõigus kehtestada sisetehingust hankelepingute sõlmimisele piiranguid või lisatingimusi (võrreldes EL õiguse ja seda õigust tõlgendava Euroopa Liidu Kohtu praktikaga), kuid seda kaalutusõigust võivad nad kasutada üksnes riigihankeid reguleerivate konkreetsete ja selgete positiivse õiguse normide alusel?

3. Eeldades, et sisetehingust hankelepingu sõlmimine kuulub direktiivi 2014/24 kohaldamisalasse:

- a) Kas Euroopa Kohtu otsuseid Teckal (C-107/98), Jean Auroux jt (C-220/05), ANAV (C-410/04) ja teisi arvesse võttes tuleb direktiivi artikli 1 lõike 4 ja artikli 12 sätteid ning põhiõiguste harta artikli 36 sätteid üheskoos või eraldi (nendega piirdumata) mõista ja tõlgendada nii, et sisetehingust hankelepingu sõlmimine kuulub EL õiguse kohaldamisalasse ja et selle mõiste sisu ja kohaldamist ei mõjuta liikmesriikide riigisisene õigus, sealhulgas selliste lepingute sõlmimise piirangud, näiteks tingimus, et hankemenetlust korraldades sõlmitud riigihankelepingud ei suuda tagada osutatavate teenuste kvaliteeti, kättesaadavust ja järjepidevust?
- b) Kas juhul, kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, see tähendab kui sisetehingust hankelepingu sõlmimine kuulub osaliselt või täielikult liikmesriikide õiguse kohaldamisalasse, tuleb direktiivi 2014/24 artikli 12 sätteid tõlgendada nii, et liikmesriikidel on kaalutusõigus kehtestada sisetehingust hankelepingute sõlmimisele piiranguid või lisatingimusi (võrreldes EL õiguse ja seda õigust tõlgendava Euroopa Liidu Kohtu praktikaga), kuid seda kaalutusõigust võivad nad kasutada üksnes riigihankeid reguleerivate konkreetsete ja selgete positiivse õiguse normide alusel?

4. Kas olenemata sellest, millise direktiiviga on hõlmatud vaidlusalune sisetehingust hankelepingu sõlmimine, tuleb hankelepinguid täitvate ettevõtjate võrdsuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtet, läbipaistvuse põhimõtet (direktiivi 2004/18 artikkel 2 ja direktiivi 2014/24 artikkel 18), üldist kodakondsuse alusel diskrimineerimise keeldu (ELTL artikkel 18), asutamisevabadust (ELTL artikkel 49), teenuste osutamise vabadust (ELTL artikkel 56), võimalust anda ettevõtjatele ainuõigusi (ELTL artikkel 106) ning Euroopa Kohtu praktikat (kohtuotsused Teckal, ANAV, Sea, Undis Servizi jne) mõista ja tõlgendada nii, et sisetehingust hankeleping, mille sõlmis avaliku sektori hankija temast õiguslikult eraldiseisva üksusega, mille üle teostab ta samasugust kontrolli nagu omaenda struktuuriüksuste üle ja mis tegutseb põhiliselt avaliku sektori hankija huvides, on iseenesest õiguspärane ja muu hulgas ei riku teiste ettevõtjate õigust ausale konkurentsile, ei diskrimineeri teisi ettevõtjaid ega anna kontrollitavale üksusele, kellega sõlmiti sisetehinguna hankeleping, mingeid eeliseid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiiv 2004/18/EÜ ehitustööde riigihankelepingute, asjade riigihankelepingute ja teenuste riigihankelepingute sõlmimise korra kooskõlastamise kohta (ELT 2004, L 134, lk 114; ELT eriväljaanne 06/07, lk 132).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/24/EL riigihangete kohta ja direktiivi 2004/18/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2014, L 94, lk 65).